

TEZAUUR LITURGIC

6 SEPTEMBRIE

**SLUJBA
SF. ARHANGHEL
MIHAIL
MINUNEA DE LA COLOSE**

ATENA, 2010

06 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ Μιχαήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος,
Μιχαήλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω
Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ,
Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα· μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία Θεότης
καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον,
Μιχαήλ πρωτάγγελε· τῇ αὐλῷ γάρ, φύσει διέρχη τὰ
πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων
ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου γνωριζόμενος, καὶ
πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει,
τῇ σῇ ἀγία τιμώμενον.

ο ποιῶν τοὺς, Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι, φλόγα

πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας
Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαήλ ἀρχιστράτηγον,
σοῦ ταῖς νεύσει, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον,
τὸν Τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Βυζαντίου

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ
πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ
μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ
σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος
ἀγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτόν,
βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου, μέγιστε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων
χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ
σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν
τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους
παραμυθεῖται· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτήν,
βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου,
ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἷσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5, 13-15)

Ἐγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχώ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἑσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα, καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' οὗ σὺ ἑστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 6, 6, 11-24)

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιάμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωᾶς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου, καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν

ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπόσωτο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς, ἐν χειρὶ Μαδιάμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ, ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; Ἴδου ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιάμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεὼν· Εἰ εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι σὺ λαλεῖς μέτ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσηλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου. Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε, καὶ ἐποίησεν οὔτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους, καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε

Γεδεών· Οἶμοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος. Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνης. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεών θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 10, 1-21)

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ, καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιήλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μέτ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἡ ἕκστασις

μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ, καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε ἐν τῇ

ὄπτασία σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα. Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν, καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἦρχετο. Ἄλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α' Ἀρσενίου

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον

ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β' Ἀνατολίου

Ἄσωμάτοις χεῖλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε, καὶ νόες καθαροὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης αἰνοῦσί σε Δέσποτα· Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐσιάτωρ ἡμῖν σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ἀσωμάτων ἄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσία ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὕμνωδοί σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος δ'

Πυρίνοις χεῖλεσιν, ὕμνεῖ σε τὰ Χερσουβίμ, Χριστέ ὁ Θεός, ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός, Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου· Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς

σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδράν,
κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς
πηλίνοις χεῖλεσιν, ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως
ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτὸς Θεοτοκίον Δογματικὸν

Ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν
καθελόντα δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα
ταπεινούς, καὶ ἐγείροντα κέρας πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς
δοξάζοντας Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφήν, καὶ
τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν· διό σε Θεοτόκε, τὴν πρόξενον
τῶν τοσοῦτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾧδαῖς
μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν αἰεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν
γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρὸν σε προστάτην, φύλακα καὶ
ρύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε,
καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνοιο ἡμᾶς
ρύσασθαι.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτὴν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων, ἐλευθέρωσον τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς ἀύλου σου δόξης,

φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἔκτενῶς καὶ βοῶντας·
Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν
ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα... Ἐτερον Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς νεφέλη ὠράθης ἐπισκιάζουσα, Μιχαὴλ Ταξιάρχα
τῷ σῷ ἀγίῳ ναῷ, ὑετίζων δαπιλῶς ὕδωρ ἀθάνατον· ὅθεν
ὡς ἄλλην κιβωτόν, διεφύλαξας αὐτόν, καὶ ρείθρων τῶν
ποταμιῶν, τὸν ῥοῦν ἠκόντισας πόρρω, πρὸς
εὐφροσύνην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης,
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον
σου.

καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ
ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ
σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν ἀύλων τάξεων
πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε

θεῖε· Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιτῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπησι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυρραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους παισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον κάθισμα Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στάσιν ἔμφρονα, ἀνειλημμένος, νεύσει κρείττονι, Μιχαήλ ὄφθης, στρατηγέτης τῶν ἀϋλῶν Δυνάμεων· σὺ γὰρ ἰδὼν Ἐωσφόρου τὸν ὄλισθον, στῶμεν ἐβόας καλῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ἀρχιστράτηγε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν τῇ γαστρίσ σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην Ζήτηι τῇ β' τῆς Πεντηκοστῆς Ὁ Ν'

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀρχαγγέλου, Οἰκύρμον, προστασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ. Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Ἄγγελός σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶς, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσία ἀεὶ λαμπόμενος, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνωδός σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργός, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενος, νέμει φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου εἰς ς' καὶ οἱ δύο παρόντες τοῦ Ἀρχιστρατήγου εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη, Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου

ᾠδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα (δίσ).

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἄγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, καίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ
Ἄδου ἢ νέκρωσις, καίρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ
μόνου Βασιλέως, καίρε θρόνε πύρινε, τοῦ
Παντοκράτορος,

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, καίρε ἢ μόνη βλαστήσασα, τὸ
μῆλον τὸ εὖοσμον, καίρε ἢ τέξασα, τὸ ὄσφράδιον, τοῦ
πάντων Βασιλέως, καίρε ἀπειρόγαμε, κόσμου
διάσωμα.

Ἀγνείας θησαύρισμα, καίρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος,
ἡμῶν ἐξανέστημεν, καίρε ἠδύπνοον, κρίνον Δέσποινα,
πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον
πολύτιμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων Νόων. Ἰωσήφ.

Ῥδῆ α' ἤχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε,
τὸν νοῦν μου καταύγασον, τοῦ ἀνυμνήσαι σε,
Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων
κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ὁ Νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον,
ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ
φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλάϊσμα, τῆς
Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάπτουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, ἢ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σὺ μοι βοήθησον, θαλατεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, ἀεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἐτερος Κανὼν Ἦχος ὁ αὐτὸς . Ποίημα καὶ οὗτος
Ἰωσήφ Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀκλὺν ἀπελαύοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὡσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Ὑμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σῶζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Ἐπιστάσιαις σου θεΐαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἰλαστήριον,

ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον
πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ, διηνεκῶς ἔνδοξε,
ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς
λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς
ἀγαθὸν ἡμῶν ἀεὶ, προστάτην σέβωμεν.

Θεοτοκίον

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἦνωται, ὁ
ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν,
ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σῶζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ
φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφους.

Καταβασία

*Σταυρὸν καράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν
Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ
ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἦνωσεν·
ἐπ' εὔρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.*

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν,
στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον (δίς).

Στάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, καῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς κωρήσασα, καῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, καῖρε τοῖς πιστοῖς, καῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, καῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Ὁρθρος φαινὸς καῖρε ἢ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον, καῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἰδοῦ Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, καῖρε ἢ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Ῥώμη τῇ θείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Ὡς θεῖος κήρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγός, καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

Τοῦ Θείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας,
τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος
Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον

Ὁ τοὺς αὔλους, συστησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ
ἐνύλῳ σου γαστρί, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ
καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος Ὁ στερεῶν βροντὴν

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε
θεούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν
πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητὰς σου φώτισον, Θεοῦ
Ἀρχιστράτηγε.

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδὲ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα,
τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγείς, θεωρία ἀνεβόα· Τὶ νῦν
προστάσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ
καθέστηκας, Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός, Ἀρχιστράτηγε
καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν
θλίψεων.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν
πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν,
Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε,
ἀθέων λυτρούμεθα.

Ἀπαγωγῆ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας,
καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει,
ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον

Ὁ Δανιὴλ σε ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακούμ δὲ
Ἄχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυΐδ
τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον
λυτρούμενος.

Καταβασία

*Ράβδος εἰς ὅπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ
βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
πρώην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλου Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.*

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς
δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προστάξει τοῦ
Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑπάρχεις μεσίτης σωτήριος,
τῇ αὐλῷ σου δόξη, δεινῶν ἐξαιρούμενος· ὅθεν κατὰ
κρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες, τὴν θείαν σου σήμερον,
ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεῖά σου
θαύματα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι, πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ῥδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου».

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, καῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, καῖρε ἄκραντε Δέσποινα, καῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, καῖρε ἢ γέφυρα ὄντως, ἢ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, καῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδυί, Ἄκραντε ἀκόπως βαστάσασα, καῖρε κογχύλη

πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἢ τεκοῦσα, ἀληθῶς καῖρε Δέσποινα, τὸν
τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα,
ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς
ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμνολογοῦμεν· Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες· τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,
καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ἄλλος· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Νοῦς ὁ πρῶτος ὑποστήσας, θεῖους Νόας βουλήματι,
ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ ἀπειργάσατο, ἐν
πανολβίῳ μεθέξει φωτιζόμενον, καὶ νοήσεσι,
θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενον.

Ἕμνον ἅγιον σὺν θρόνοις, καὶ Ἀρχαῖς καὶ Δυνάμεσι,
καὶ ταῖς Ἐξουσίαις, καὶ ταῖς Ἱεραῖς Κυριότησιν,
ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι, παναοίδιμε, Μιχαὴλ διασώζων,
ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων, Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, τὸν
δι' εὐσπλαγχνίαν, δόντα περιφύλαγμα μέγιστον, καὶ
ἀδιάπτωτον τεῖχος καὶ χαράκωμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν
φωταυγῆ ἀρχιστράτηγον.

Θεοτοκίον

Νοερῶς τοῦ σοῦ Παρθένε, τοκετοῦ τὸ παράδοξον,
ἐμυεῖτο πάλαι, ὁ ἱεροφάντωρ ἐν πνεύματι, ὄρος
κατάσκιον βλέπων, σὲ τρανότατα, ἐξ οὗ Ἅγιος ἦλθε,
Θεὸς σωματούμενος.

Ἄλλος. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης

Σεναχηρεῖμ ὡσπερ πάλαι, λαὸν πολὺν κατέστρωσας,
θεία προστάξει, τοὺς τῆς Ἄγαρ οὕτω σύντριψον
πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαίνοντας, λαῶ τῷ πιστῷ,
Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὡς φοβερόν σου τὸ εἶδος, ὡς θαυμαστόν καὶ τὸ
κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως, ὡς ὑπέρλαμπρος ἡ δόξα σου
ἦν δεικνύεις, πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε, τελῶν ἐναργῶς
ἄπειρα θαύματα.

Περιπολεύων τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἐκάστοτε, φρικτῶς τοῖς
κάτω, συμφορῶν πολλῶν καὶ θλίψεων, καὶ κινδύνων
πάντας ἐξαιρούμενος, Θεοῦ Λειτουργέ, τοὺς
προσκαλουμένους σε.

Ἴδε ὁ τόπος ὁ θεῖος· ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν
θλιβομένων· ἴδε οἶκος ὁ πανάγιος, ὃν ὁ μέγας ὄντως
Ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σωζομένων δείκνυσι.

Στῦλος πυρὸς καθωράθης, Ἀρχίππῳ τῷ θεόφρονι, ὅτε
ἀπίροις, δῆμος ἄνομος κατέσπευδε, κατακλύσαι
ὑδασι τὸ τέμενος τὸ σόν, ἀρχηγὲ τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον

Ὁ Γαβριήλ σοι τὸ Χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγνε κομίζων ἦλθε, σὺν αὐτῷ οὖν ἐκβοῶμεν· Χαῖρε πύλη, μόνος ἦν διώδευσε, Χριστὸς ὁ Θεός, σῶζων τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Ὀδὸν ἢ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἢ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε, χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἢ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς, ὄρος ἀλατόμητον, καῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου καῖρε Ἄχραντε, κόχλος ἢ τόν, θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, καῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ἄλλος Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Ῥοφθης προηγούμενος, τοῦ πάλαι Ἰσραήλ, προσταγαῖς τοῦ ἐξ, Ἰακώβ, τοῖς βροτοῖς παχύτητι, ὀφθέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν Ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Ταῖς αὐλοῖς λάμπησι, θεούμενος αἰεὶ, ἐν μεθέξει θεαρχικῇ, καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδότιδα, χορηγεῖς Πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ῥραιώθη χάριτι, ὁ θεῖός σου ναός· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἰαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξητήριον.

Θεοτοκίον

Νοερῶν Ἀγγέλων σε, ἀνέδειξε Θεός, ἀνωτέραν καθυποδύς, τὴν σὴν μήτραν Ἄχραντε, τὴν παναμώμητον· ὃν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος Ἀνάτειλόν μοι Κύριε

Προγνόντες τὰ θαυμάσια, ἃ ἔμελλες Πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου, οἱ κήρυκες τοῦ Λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν, ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν, καθορῶμεν ἐναργῆ.

Τῇ θεῖα εἰσηγήσει σου, Ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτήριον τῷ ὕδατι, τῷ βρῦοντι τὴν χάριν, εἰσβλέψας τὴν ἴασιν, τῆς παιδὸς ὃ πάλαι σου, βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Προσέλθετε ἀρύσασθε, χάριν ὁμοῦ καὶ ἔλεος· τῶν ἱαμάτων ἢ ἀέναος, πηγὴ πρόκειται πᾶσιν, ἣν ὁ Ἀρχιστράτηγος, θεῖαις ἐπινεύσεσιν, ἐφανερώσεν ἡμῖν.

Τυφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκοον, κωλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοις εὐφωνία, ἐν θείῳ οἴκῳ σου, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

Βαρβάρων θραῦσον φρύαγμα, ζητούντων σου τὸ ποίμνιον, ἐξαφανίσαι Ἀρχιστράτηγε· τοὺς δέ γε συλληφθέντας, ὑπ' αὐτῶν ἀνάρρυσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημεῖν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, Παρθένε ὑπερέχουσα, καὶ τετοκυῖα τὸν ἀπάντων, Θεὸν καὶ βασιλέα, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Παναγία Δέσποινα, διασώζεσθαι ἡμᾶς.

Καταβασία

Ὁ τρισμακάριστον ξύλου, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες». (δίς).

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, καῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, καῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε, προεθεάσατο.

Ἴδου σοι Χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτων, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βᾶτος· νεφέλη Ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

Ἄλλος Ἐβόησε, Προτυπῶν

Ἀγάλλεται, τῶν Πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφημοῦσά σε, καὶ δοξάζει, τὸν πανάγιον Λόγον συνάψαντα, τοὺς βροτοὺς Ἀγγέλοις, Μιχαὴλ τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Στρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος, καὶ τὰς θείας προσταγὰς, ἐκτελῶν Ἀρχιστράτηγε, καὶ τοὺς ἐχθροὺς καθεῖλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

Ὡς εἶδὲ σε, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκύνησεν, ἐρωτήσας, τὸ σεπτὸν σου καὶ ἅγιον ὄνομα, Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, εὐλαβεία καὶ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον

Μακάριος, ὁ λαὸς ὁ αἰεὶ μακαρίζων σε, μακαρία, ἡ τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον, τοὺς βροτοὺς δι' οἶκτον, ἀπορρήτῳ ἐνώσει θεώσαντα.

Ἄλλος Ζάλη με λογισμῶν

Τοὺς πάλαι βουληθέντας ἀφανίσει, ποταμίοις ρεύμασι τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὃ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστάσι φρικῶδει σου.

Πάλαι μὲν Μωϋσῆς ἐπληξε πέτραν, καὶ ἐρρῦη ὕδατα, νῦν δέ σου ρήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ρεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα θεῖε Ἀρχάγγελε.

Οἱ πάλαι τῆ μανία τῶν εἰδώλων, ζόφον περικείμενοι
κακοπιστίας, τῷ θεῷ προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς
τῆς γνώσεως, εὐχαῖς σου περιφανῶς ἐκομίζοντο.

Τὸ εἶδος καὶ ἡ φύσις σου πυρίνη, πιστοὺς μὲν
φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, Ἀρχιστράτηγε
θείων λειτουργῶν, προστάτα τῶν ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ
εὐφημούντων σε.

Τὴν θείαν τοῦ Δεσπότη εὐσπλαγχνίαν, ἐν πᾶσι
μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰᾶσαι
συντρίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδύνας, τῶν
προστρεχόντων σοι Ἄγιε.

Θεοτοκίον

Τόμον σε προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος
γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε· ὃν ἰκέτευε
βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς εὐσεβῶς σε
δοξάζοντας.

Καταβασία

*Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς,
σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος
προδιεώπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν
ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει,
τὸν κόσμον φωτίσαντος.*

Κοντάκιον Ἦχος β' Αὐτόμελον

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἴτησαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος

Ἐφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Στίχοι

Ἦφθης Μιχαήλ Νῶε σῶ ναῶ νέος,

Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσιμὸν λύων.

Ῥοῦν Μιχαήλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἕκτη.

Ῥδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ἄνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἄγνη, ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου, Ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Ἄλλος Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Ἀποσκοπήσας Δανιήλ, εἶδε συνεστῶτά σε μάκαρ, καὶ συνετίζοντα αὐτόν, ἐν Οὐβάλ ἦν ἐώρακεν ὄρασιν, Γαβριηλ ἀστραπόμορφε, Μιχαήλ τε μετὰ ταῦτα αὐτῷ δηλοῦντα.

Τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὀδηγούς, τοὺς θεοειδεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλήτορας, καὶ προστάτας καὶ φύλακας εὐφημήσωμεν, ἐν πίστει μεγαλοφώνως.

Ὡραῖος καὶ πανευπρεπής, καὶ θεοειδῆς χρηματίσας, δημαγωγὸς τῶν λειτουργῶν, τῶν αἰώνων ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαήλ φωταυγέστατε, σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει.

Θεοτοκίον

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῶς, Λόγον τὸν αἰδίων Κόρη, ἐν σοὶ ἀρρήτως καὶ φρικτῶς κατοικήσαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, Χαῖρε θρόνε τοῦ Ὑψίστου εὐλογημένη.

Ἄλλος Τῆ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ

Συνεστῶτά σε ποτέ, ὁ Δανιήλ ὡς κατεῖδε, δειλία ὅλως ληφθεὶς πεφόβηται, καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίζεται σαφῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δήλωσιν κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἔθνῶν ἐπαγωγαῖς, ἀπαγομένους δεσμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, σὲ δὲ προστάτην προσκαλουμένους, Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ, κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, κατανοοῦντές σε πόθῳ, χοροστασίαις βροτῶν ὑμνούμενον, χαρᾷς πληροῦνται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι Θεόν, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τοὺς κάτω συνάψαντα, τοῖς οὐρανοῖς μυστικῶς, Ἀρχάγγελε Μιχαήλ.

Ποῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων, ποία σε πόλις οὐκ ἔχει πρόμαχον, ποία ψυχὴ καταπονουμένων, οὐ καλεῖ σε βοηθόν, τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ; χαρμονικῶς βοῶσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων ὀδηγός, ἀδικουμένων προστάτης, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότατος λιμὴν, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, νοσοῦντων ἐπίσκεψις, ἐσκοτισμένων φωστήρ, σὺ εἶ Ἀργάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον αἰεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν

τήν ἄφεσιν λάβωμεν, ὑμνολογοῦντες αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Καταβασία

Ἔκνουον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέου ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστιγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῶρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας».

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἄγνη ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρόην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολήν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶην γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας, εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρόην χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Νοερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, πρεσβευτὴς τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θεῖος Θεοῦ διάκονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλπων ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε Ἀρχάγγελοι, τρισσοφαοῦς Θεότητος, φρυκτωρίαὶς τὴν κτίσιν φωταγωγοῦντες, τῶν δεινῶν τὴν ὀμίχλην διώκετε.

Ὡς καλοὶ κυβερνῆται Ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ
θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα μου,
διασώσατε ζάλη ἁμαρτημάτων, περιπίπτουσιν καὶ
κινδυνεύουσιν.

Θεοτοκίον

Νυμφοστόλος ὁ θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐπιστὰς
προσεφώνει τὸ Χαῖρέ σοι, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε,
τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωμα
καὶ περιτείχισμα.

Ἄλλος Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ

Γῆν διέρχη ὡς ἀστραπή, βούλημα τὸ θεῖον ἐκπληρῶν,
περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς, προηγούμενος τῶν
Ἀγγέλων, τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα
θαύματα, ἅπερ ἐπὶ πᾶσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

Οἱ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς, σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς,
Φίλιππος ὁ πανευκλεής, καὶ ὁ μέγιστος θεολόγος,
ἐμπνεύσει θεαίαις, τὴν ἀέναον χάριν Πρωτάγγελε, σοῦ
τῶν ἰαμάτων, προλέγουσι πανσόφως.

Ῥάβδῳ πάλαι ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θάλασσαν· καὶ νῦν,
ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῇ δυνάμει τῇ ἀοράτῳ, ὡς
ράβδῳ φανείσῃ, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν
κωνεῖα, τῇ πέτρᾳ παραπέμπει.

Ὡς παμμέγιστος οὐρανός, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτός,
τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν ᾧ θαύμασιν ὥσπερ

ἄστροις, φωτίζονται πᾶσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι
δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ πάλαι τοῦ Βαλαάμ, τὴν ἄλογον ἐκώλυσας
ὄρμην, τῇ τοῦ ἀλόγου, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ
φρικῶδει στάσει, υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ κινουμένους,
ἀλόγως ἐκάστοτε καθ' ἡμῶν ἀπράκτους, ἀπόδειξον
εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον

Πῦρ ἐκήσας οὐδαμῶς, φλογίσαν σου Παρθένε τὴν
νηδύν, Λόγον ἐγέννησας Πατρός, ἐξαιρούμενον
ἀλογίας, τοὺς λόγους τοῦ πλάνου ὑπακούσαντας, καὶ
παρακούσαντας, τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ τοῦ
φιλανθρώπου.

Καταβασία

*Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν
Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ
πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι
ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.*

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων,
φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε Ἀγνή, ἀειπάρθενε».

Ἵνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς καρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

᾽Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἥλιον, καῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή, καῖρε στυλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα, καῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, καῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, καῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περισσότερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, καῖρε ἀειπάρθενε Ὀσίῳν πάντων, καῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα, καῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, Θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Ἄλλος Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴδου ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, Ἀρχάγγελε, Θείου οἴκου διαλάμπουσα, τῆ φωταυγεῖ σου παρρησία, θαυμάτων ἀστραπὰς ἐπαφήσι, καὶ σκότος νοσημάτων ἐκάστοτε, ἀποδιώκει θεία χάριτι.

Ὡς ζεῦγος ὠραῖον καὶ τερπνὸν ὑπάρχοντες, τοῦ Δεσπότη τοῦ προστάγματα, τοῖς ἐπὶ γῆς διακονεῖτε, Ἀρχάγγελοι δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριώδη θείῳ Πνεύματι.

Σήμερον συχαίρουσιν ἡμῖν ἀσώματοι, θεῖοι Νόες ἀνυμνούμενον, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν Ἀρχιστράτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγῆς, Ἀρχάγγελοι, Μιχαήλ τε πανσεβάσμιε, καὶ Γαβριήλ δεδοξασμένε, Τριάδι τῆ σεπτῆ παριστάμενοι, πταισμάτων ἀνοχῆς καὶ κολάσεως, αἰωνιζούσης ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον

Φωνῆ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριήλ συνέλαβες, Θεὸν Λόγον Παναμώμητε, λόγῳ τὰς ἄνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τούτου ἀγίαν συγκατάβασιν.

Ἄλλος Ἐποίησε κράτος

Ὡς ὄφθης ἀνθρώποις, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν,
ἐπέστησας Ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων
αὐτούς, ἀπὸ βλάβης πονηρᾶς, μεθ' ὧν Μιχαὴλ τὸν
θαυμαστόν, δι' οὗ σε δυσωποῦμεν, πᾶσιν ἡμῖν
δώρησαι, ἰλασμόν πταισμάτων.

Ἴσχυόν σε καὶ κράτος, ὁ πιστὸς σε Βασιλεύς,
Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ
δεινά, κεκτημένος τὴν αὐτῶν, τροποῦται ἀπόνοιαν αἰεὶ,
καὶ εὐχαριστηρίου, διὰ σοῦ τῷ Πλαστουργῷ ὧδὰς
ἀναπέμπει.

Ῥδὴν προσφωνεῖ σοι, ἅπας πάντοτε πιστός, τῷ
μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς,
τὴν τρισάγιον φωνήν. Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ
συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, ἀρχηγὲ
Ἀγγέλων.

Σκιρτάτω ἡ κτίσις, ἀνυμνοῦσα μυστικῶς, τὸν μέγαν
Ἀρχάγγελον Κυρίου· ὑπάρχει γὰρ ὁδηγὸς
πλανωμένων, καὶ λιμὴν πολλῶν, συμφοραῖς καὶ
πειρασμοῖς, καὶ χειμαζομένων, καὶ νοσοῦντων ἰατρός,
καὶ θαυμάτων βρύσις.

Ἦγίαςας τοῦτον τὸν σεβάσμιον ναόν, καὶ ἔδειξας αὐτὸν
πηγὴν θαυμάτων, ἐν ᾧ ἐστῶτες ὁμοῦ, ἐκβοῶμέν σοι
πιστῶς· Ἀρχάγγελε αἴτησαι ἡμῖν, ἀμαρτημάτων λύσιν,
συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοκίον

Φανεῖσα Παρθένε, πλατυτέρα οὐρανῶν, ἐχώρησας
Θεὸν ἀνερμηνεύτως, ὃν Ἀσωμάτων χοροί, ἀνυμνοῦσι
μυστικῶς· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ἀγνή, πάντας ἡμᾶς
σωθῆναι, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, φωναῖς ἀσιγήτοις.

Καταβασίαι

*Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως
βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον
ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλόνομεν.*

*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος
θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
Προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται, τῷ βλασιῷ
τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
οὐρανῶν μεγαλυνουσι.*

Ἑξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, θεάσασθε
ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις, Μιχαὴλ ὁ
ἄσώματος, ῥάβδῳ τὴν πέτραν ἔρρηξε, καὶ ποταμούς
ἠκόντισε, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος,
ἐξώσθην, οἴμοι ὁ τάλας! δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ

Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ
χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με,
παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων
ταγμάτων

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου
δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. (Δίς)

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ
παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν
ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν
ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις
σου δεόμεθα.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ
λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε
καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς
ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν
Τριάδα πιστῶς.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ
διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί
σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε,
τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα,

ἀπόσβεσον τῆ μεσιτεία σου, λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ῥδὴ γ' καὶ ς'.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρα.

Ὁ Απόστολος Τρίτης τῆς Τυροφάγου

Ἀγαπητοί, ὑπομνήσαι ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχήν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφου τετήρηκεν· ὡς

Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὄμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Ἀλληλούϊα

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ ἀκούων ὑμῶν... (ζήτηι τῆ
Η' τοῦ μηνός Νοεμβρίου)

Κοινωνικὸν

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Κρήνην ἰαμάτων ἀνελλιπῆ, τὸν σὸν θεῖον οἶκον, ἀναδείξας ἐν Κολοσσαῖς, ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ τῶν σωμάτων ῥῶσιν, ἐν τούτῳ ἀπεργάζῃ, Μιχαὴλ ἔνδοξε.